

— In ko se res pri pomladnjem klicu vzbudi narava v novej krasoti, — nam mali zimzelen poplača upanje in vsadi novo življenje v naša serca, kakor zelena oljkina vejica, ki jo je prinesel golobček Noetu v barko. V zelenem gozdu med grmovjem prebiva mali zimzelen. A od tú se preselí tudi v najlepše vrtove. To je res nežna cvetica — pravi kinč gozdom in lepota vrtovom. Tenko stebelce obdajajo svetlozeleni listi; lepi višnjavi cvet pa tiči za kakim listom, ki mu je zavetje pred ostrimi vetrovi. Kako lepo je, kadar gledajo iz temnozelene trave krasne višnje oči zimzelena! — A ne le zunanjost, ampak tudi notranjost te cvetice se je prikupila človeku. Kaj nam govori ta cvetica? Oj sladka tolažba nam je zimzelen, katerega zeleno, uposneno barvo ne vzame zima; zimzelen nam vlija sladek čut v srca — čut upanja. Kolikokrat nam ugrabi zlôbna smrt drazega sorodnika, milega prijatelja ali znanca — kako tužno plaka sree po ljubljenej osobi, a zastonj jo išče solzno okó po širnem svetu, nikdar več se ne vrne! Žalostna resnica! Ali bo pa res tako na veke? Ne! — Mali zimzelen nam je porok, da ne! Kajti kakor zimzelen, okinčan spomladi z novo obleko, radostno v roke sega továrišem in sestricam, ki so se v novej krasoti po pomladnjem klicu izbudili iz zimskega spanja, takó se budem tudi mi sošli s prijatelji in znanci v bliščobi in veličastvu, kadar zapustimo to solzno dolino in se preselimo tja, kjer je naša prava domovina.

D. Majarón.

Razne stvari.

Drobtine.

Umrí je 10. dné pretečenega meseca po vseh slovenskih pokrajinah vsaj po imenu dobro znani gospod

Ivan Tušek,

bivši profesor na Ljubljanski gimnaziji in vrl pisatelj slovenski. Kdor le količaj pozna novejšo slovensko literaturo, posebno kar se tiče prirodopisja in naravoslovja, ta pozna tudi „Tuškovo“ imé. Tu naj oménimo posebno dve knjige, ki se nahajate največ po rokah naše slovenske mladine. Ti dve knjigi sta: „Štirje letni časi“ in „Prirodopis rastlinstva s podobami.“ Gosp. Ivan Tušek ima neprecenljive zasluge v našem domačem

slovstvu in njegovo imé ostane v vednem spominu slovenskega naroda. Bog mu daj večni mir in pokoj, in večna luč mu naj sveti!

Kratkočasnice.

* Oče: Povej mi Jarnejček, ali si že slišal v šoli, koliko Dekagramov ima Kilogram? Jarnejček: Kilogram ima sto Dekagramov. Oče: Koliko Dekagramov je potem takem Kilogram soli? — Jarnejček: Tega pa še ne vem, oče; ker nam gosp. učitelj nove mere za sol še nijso povedali.

* Berač: Prosim, gospod, da bi mi dali kaj vbgajme! — Gospod: Nemam drobiža. — Berač: Nu, pa izmenite debeli denar, ali ne veste, da je človeku treba imeti zmirom drobiža.

**Rešitev šaljive naloge, rebusa in uganek
v 3. „Vrtčevem“ listu.**

Rešitev šaljive naloge:

A dobi: 3 polne 1 na pol potno 3 prazne steklenice; B dobi: 2 polni 3 na pol potne 2 prazne steklenici; C dobi: 2 polni 3 na pol potne 2 prazne steklenici. Torej cesak 7 polnih, 7 na pol polnih in 7 praznih.

To naložko so prav rešili: Gg. B. Dedić, podutitelj v Gornjem gradu; M. Robič, pri Sv. Miklavžu pri Ormužu; Fr. Krušnik, učitelj v Šentvidu na Dolenjskem; Drag. Korošec pri Sv. Krištofu poleg Laškega trga; Adolf Jurca, dijak v Ptuj; Anton Zupančič v Labinji (Albona); A. in J. Mladić, dijaka v Ljubljani; J. K. v Ljubljani; Vekoslav Šehel in Anton Perne, učeneca v Gornjem gradu; Lud. Pollak dijak v Kranji; Ivan Stergar, učenec v Kanalu (Primorje); Adolf Ferline in Fr. Gerstenmayer učenca v Ljubljani; Heliodor Chromi, učenec v Vel. Laščah. A. F. Škofič v Ljubljani; Ivan Zavodnik, dijak v Rudolfovem; Ivan Fajdiga v Kamniku.— Serafina Pirčeva, gospodična v Ljubljani; A. K. v Ljubljani; Marija Lapajne v Idriji; Ana Vučnikova, učenka 4. razreda v Št. Jurji na juž. železnici; Josipina Serne, učenka v Mariboru; Minka Franko, učenka v Tolminu; Marija Kokošar, učenka iz Hudojužne in Fani Ferline v Ljubljani.

Rešitev rebusa:

Mali Peter stopi na miso, sega na polico po veliko torbo, da se jednači z učencu.

Prav so ga rešili: Gg. Tone Brezovnik, učitelj v Vojniku; Ant. Zupančič v Labinji (Albona); B. Dedić, podutitelj v Gornjem gradu; Fr. Krušnik, učitelj v Šentvidu na Dolenjskem; Janez Pircat in Jos. Cépunder, učitelja na Rakih; M. Rant, učitelj v Šmarji; Jos. Drogz, učitelj v Koprivnici; Dragotin Korošec pri Sv. Krištofu poleg Laškega trga; France Safran, cerkvenik v Ljubljani; Adolf Jurca in Svojnir Segula, dijaka v Ptuj; Fr. Jerič, čevljar v Podgorji; Janez Pintar učenec na Doberni; Ivan Stergar, učenec v Kanalu; Henrik Vizijak, dijak v Kranji; A. in J. Mladić, dijaka v Ljubljani; Anton Jamár, realec v Ljubljani; Franjo Gaestl in Jožef Kušar, dijaka v Ljubljani; Anton Božič, Franz Vargazon, Ivan Čagram in Jože Osterc, učenci v Ljutomeru; Vekoslav Šehel in Anton Perne, učenca v

Gornjem gradu; Jože Gorišek, Jože Pajk in Ant. Verbič, učenci v Zatiči; Emil Šašel in Jož. Loj, učeneca v Mokrónogu; Adolf Ferline, Josip Kristan, Fr. Gerstenmeyer, Adalbert Krašna in Henrik Več, učenci v Ljubljani; A. F. Škofič v Ljubljani; Pet. Miklavc, kmetski sin na Arlici; Ivan Zavodnik, dijak v Rudolfovem; Ljudevit Pollak, dijak v Kranji; Ivan Fajdiga iz Kamnika.— Marija Gantar pri Belicerki; Sofija in Žaneta Pirčeva, gospodični v Tržiču; Serafina Pirčeva, gospodična v Ljubljani; Marija Pečenikova v Gorici; Marija Borštnik, gospodična v Šmarji na Dolenjskem; Jelviga Kaligar, učiteljeva soproga v Mokrónogu; J. K., gospodična v Ljubljani; Josipina Serne, učenka v Mariboru; Tončka Kos in Nežka Koželj, učenki v Vojniku; Helena Šibanec in Rozalija Pavšar, učenki v Doberni; Fani Ferline, učenka v Ljubljani; Ana Vučnikova, učenka 4. razreda v Št. Jurji na juž. železnici; Marija Eržen, Marija Kovačič, Marija Lilek, Marija Skubec in Jovana Ulčar, učenke v Zatiči; Marija Kokošar, učenka iz Hudojužne; Marija Mikota, Marijca in Antonija Tomšič, učenke v Ljubljani; Minka Franko učenka v Tolminu; Mici Pižmaht in Nani Penca, učenki v Mokrónogu; Ljuboslava in Amalija Pivec na Arlici; Minka Pollak v Kranji.

Odgonetke uganek:

1. Miza;
2. Reškev;
3. Veter;
4. Kruh;
5. Mačka;
6. Opeka (cegel) na strehi.
7. Lasé.

 Od lanjskega leta (1876) imamo še nekaj „Vrtčevih“ iztiskov, pri katerih nam samo prvo število manjka. Če bi morda kdo rad imel ostalih 11 brojev, radi mu je damo vse skupaj za 60 kr. Posamezna števila dajemo po 8 kr. — Naj se tedaj podvija, komur kako število manjka od lanjskega leta, ker mu zdaj še lehko ustrezemo.

„Uredništvo.“

LISTNICA. Nekaterim gg. rešilcem šaljive naloge in rebusa. Kdor nam svojega imena ne naznani do 26. dne določenega meseca, ne moremo pozneje njegovega imena vvrstiti med rešilce. Zato je se lahko zgoditi, da kako imé izostane, ker smo prepozno dobili pismo v roke. — F. K. v Šentvidu pri Z.: S prvim številom lanjskega leta Vam ne moremo posreči. — Nekaterim gospodom, ki nas vprašajo: Vsa letosinja števila „Vrtčeva“ se še dobodo. Kdor želi imeti popoln točaj, naj se kmalu oglaši.